

ZAHOŘANY– DĚD – BEROUN – 18. října 2022

DOPRAVA: vlakem ze Smíchovského nádraží do Berouna a autobusem č. 637 do obce Zahořany

DÉLKA TRASY: cca 8,5 km

NÁROČNOST: středně náročná s celkovým převýšením 280 m

Vlakem a místním autobusem se přepravilo na místo startu, do obce Zahořany, dvacet natěšených turistů. Hned začátek trasy, dva kilometry stále stoupajících cest a pěšinek po zelené TZ, nás pěkně zahřál. Z mlhavých Zahořan jsme vystoupali o 210 výškových metrů na kopec zvaný Děd (493 m n. m.) k rozhledně. Zde už prosvítalo sluníčko. Rozhledna je postavená bytelně ve tvaru hradní věže a je podobně nedobytná – uzavřená, nepřístupná. U její paty je pěkné turistické odpočívadlo – lavice a stolky. Sice není pro dvacet návštěvníků, ale dobře jsme to zvládli. Odpočali jsme si, nasýtli se a teprve zde vytvořili společné startovní foto.

Rozhlednu Děd na stejnojmenném kopci nechal postavit Klub českých turistů v roce 1893 ve stylu romantické hradní věže. Jedná se o první rozhlednu v českých zemích (nepočítaje Petřín). Je postavena z 25 tisíc bílých cihel, dovezených z nedalekého Králova Dvora, a na vrcholu má vyhlídkový ochoz, který nabízel z výšky 12 m výhled na Beroun a Křivoklátskou vrchovinu. Větším problémem se od 70. let 20. století staly stromy, které rozhlednu v podstatě ze všech stran přerostly. Dlouho se radní s lesníky a ochránci přírody nebyli schopni dohodnout, až došlo v roce 2001 ke kompromisu a byly vykáceny stromy v severním a západním směru. V jiných směrech je výhled alespoň částečný mimo vegetační období.

Od rozhledny vedla naše cesta prudce dolů (asi 150 m přes kameny a kořeny, kde je potřeba zvýšené opatrnosti). Dál trasa pokračuje lesní cestou. Asi po 500 m mění směr a odbočuje ze zelené TZ na červenou TZ, na lesní pěšinu, postupně se svažující až do údolí Brdatky. Po přechodu asfaltové silnice vedoucí do Berouna trasa prudce stoupá 90 výškových metrů žlutě značenou cestou (zároveň i [Naučnou stezkou Brdatka](#)) na úbočí kopce Ostrý (377 m n. m.). Poté se po úbočí vine příjemná lesní pěšina (NS) s 16 informačními panely a řadou odpočinkových míst s lavičkami. Seznamuje návštěvníky s místní faunou, flórou nebo geologickou skladbou okolí. Jedna ze zastávek je také věnována významnému českému dirigentovi Václavu Talichovi, který zde pobýval. Po dvou kilometrech končí na rozcestí turistických cest na okraji Berouna.

Bylo teplo, svítlo sluníčko a žaludek se hlásil o svá práva. Cestou na náměstí naši pozornost upoutala zahradní restaurace (bez obsluhy). Stačila krátká domluva s personálem, ochotně změnili názor a poskytli nám občerstvení venku. Bylo už pozdě, jídelniček byl už dost "děravý". Když se všichni nasýtli (myslím, že dobře), tak jsme se vydali do středu [Berouna](#).

Prošli se náměstím, obhlédli [kostel svatého Jakuba](#) a obě zachovalé [hradní brány](#) (Pražskou a Plzeňskou), tolik pro Beroun typické. Na cestu domů zvolil někdo autobus, někdo vlak. Doprava z Berouna je bezproblémová a ve všední dny je interval přibližně 30 minut.

Honza Šiml

Foto: cs.wikipedia.org – kostel svatého Jakuba, Beroun

